

παινο, αιδ. Souiller, Vilener, Enlaidir, Barbotiller, Salir, Faire Laid.
 sanguine turpâre, Lucret. αἱμασι μελωειν, αἱματι-
 τιν, αἱματω. Souiller de sang, Enfanglantier.
 curricula, turricula, f. g. diminutivum à turris,
 sec. br. Martial. ἡ περιουσι, ἡ περιουσιος. Tour et-
 te, Petite tour, item un vaisseau en façon de petite
 tour.
 turrifer, fera, ferum: & turriger, gera, gerum, O-
 uid. ἡ περιουσιος, περιουσιος, ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 turrus, huius turris, f. g. Cæsar. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 pressaque larent sub gurgite turres, Ouid. καὶ
 θλιπέω ἄρα κερπίλοντα ὑπὸ τῆ ἀέρος οἱ πέρι, Pla-
 nud. Les tours sont par dessus les tours des villes
 ou chasteaux.
 turrus, ta, tum, Ouid. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 turrita mater, Ouid. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tursio, ouis, m. g. Plin. Gaza est ἡ φάκιος. quan-
 quam quibūdam placere non video. Vn grand
 poisson semblable au daulphin, Vn marsoin: les
 autres disant que c'est un Esturgeon.
 turtur, huius turturis, m. g. Cicero. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 turunda, x, f. g. Varr. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 turtunda Cardini etiam est quod Græci μὲν ἀ-
 πέλλαντ, seu μὲν ἄρα. Tertia à melle et plaves et
 ulceres.
 tus & alia eius gener. supra scribuntur Thus, &c.
 cum aspiratione.
 tussis, cula, f. g. diminut. à Tuffis, Plin. iun. τὸ
 βήτων. Vn petite toux.
 tussilago, tussilaginis, f. g. sec. br. τὸ βήτων. Plin.
 tussim sedar bœchion, que & Tussilago dicitur.
 herbe appellee pas d'asne.
 tussio, tussis, tussini, tussinum, are, Mart. βήτων, &
 ἡ περιουσιος. Tussis ou plus tost Tussis.
 semen Tussientibus auxiliatur. Plin. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tussis, huius tussis, fem. gen. Terent. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 ex temp. estatibus aliqua Tussim mouet, Cels.
 quod Hippocr. τὸ δόρον ἡ, βήτης ζήτων. Ce vent
 fait toussir.
 tustus, tusta, tustum, part. à eundor, Col. ἡ περιουσιος.
 rami similiter cum fronde in aceto macerati
 pluribus diebus, & Tussis, siccum dant ischiadi-
 cis utilem, cyathi vnus potu, Plin. de sparto.
 quod Dioscor. καὶ αἰθέρδι τὸ βήτων αἰθέρδι τὸ βήτων.
 tuta, tuta, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tutus, tuta, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tutus, tuta, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tutus, tuta, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.

ti, n. g. pr. lon. Virg. Liu. τὸ ὄχραμα, ἀσφάλισμα,
 αἰς. Defense, Protection.
 tutandus, da, dum, participium à Tutor, tutaris,
 Cice. ὁ φυλακτός, ὁ προστατός, ἀμυντός, ἡ προστα-
 τός, ἡ, ἡ, ἡ. Qui or. doit garder et defendre dili-
 gemment.
 quo sis alacrior ad tutandam rem. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tutela, x, f. g. pr. long. Cic. ἡ προστασία, ἡ ἀσφάλεια,
 αἰς. Tutelle.
 tutela Minerva, Ouid. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 Tutela Melanchus, ὁ περιουσιος, ὁ περιουσιος.
 Tutelâris, & hoc tutelâre: & Tutelârius, ria,
 rium, Vlpian. Plin. ἡ προστασία, ἡ ἀσφάλεια.
 Tuto, aduerb. pri. long. Cice. ἐν ἀσφαλίᾳ, ἐν ἀσφα-
 λείᾳ, ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ, ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ, ἐν τῇ ἀσφα-
 λείᾳ. Sûrement, A seuir, Sans danger.
 tutor, tutaris, tutatus sum, tutari, verbum de-
 pōnens, pr. lon. Cic. ἀσφαλίζω, ἀσφαλίζωμαι,
 ἀσφαλίζω, ἀσφαλίζω. Defendre et garder diligem-
 ment.
 tutor, oris, m. g. pr. long. Cic. ἡ προστασία, ἡ ἀσφάλεια,
 ἡ προστασία, ἡ ἀσφάλεια. Tutelle.
 tutores missimus régibus, Cicero. ὁ προστασίας, ὁ προστασίας.
 tutores, tutus, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tutus, tuta, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tutus, tuta, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tutus, tuta, tutum, prim. long. Virgil. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.

tymbus, tymbi, m. gen. ὁ τύμβος, Cic. Bustum
 puto appellari Tymbum. tombe, tombeau, sepul-
 chre.
 tympanicus, ca, cum, Plinius. ὁ τυμπανικός, ἡ τυμπανί-
 κος. Qui est hydropique, en sorte que si on frappe
 sur l'enflé, cela sonne comme un bedon ou tabou-
 rin.
 Tympanistria, tympanistrix, f. g. sec. bre. Sidon.
 ἡ τυμπανίστρια.

ἡ τυμπανίστρια, Tabourineuse, Celle qui joue du
 tabourin.
 Tympanites, tympanitæ, m. g. Cels. ὁ τυμπανίτης,
 αἰς. Vn espece d'hydropisie quand le ventre est enflé
 comme un tabourin, avec un son dedans comme
 de bedon.
 tympanizo, tympanizas, tympanizare, sec. breu.
 Sueton. τυμπανίζω, ἡ, ἡ. Jouer du tabourin, Sonner
 un bedon.
 tympanotriba, bæ, com. g. Plautus. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 tympanum, tympani, n. g. Lucret. ἡ περιουσιος, ἡ περιουσιος.
 Tabourin, Bedon.
 caua tympana, Ouid. καὶ ἡ περιουσιος, καὶ ἡ περιουσιος.
 tympanum, τυμπανον, Lucret. quod & γασ-
 τριον. Vn rone de grue dequoi on leue quelque
 foiz.
 typhon, typhônis, m. g. Gell. ὁ τυφών, ἡ τυφών. vortice-
 cem faciunt flatus, qui Typhon vocatur, id est
 vibratus ecnéphas, Plin. Vn tourbillon de vent
 impetueux.
 typus, typi, mascul. gener. prima breui, Plinius.
 ὁ τύπος, ou. Type, Premiere forme de quelque
 chose.
 tyrannice, adu. pr. br. Cic. τυραννικῶς, Tyrannique-
 ment, Cruellement.
 tyrannida, tyrannidæ, com. gen. pr. & tert. br.
 Plinius. ὁ περιουσιος, ὁ περιουσιος. Qui a tué un
 tyran.
 tyrannididum, tyrannididij, n. g. pr. & tert. breu.
 Plin. ἡ τυραννοκτονία, ἡ τυραννοκτονία. Occision d'un tyran, Tue-
 ment de tyran.
 tyrannicus, tyrannica, tyrannicum, prima bre-
 ui, Cicero. ὁ τυραννικός, ἡ τυραννικός. Tyrannique,
 Cruel.
 tyrannus, huius tyrannidis, f. g. Cic. ἡ τυραννίς, ἡ τυραν-
 νία. Tyrannie, Cruauté.
 tyrannobonus, bona, bonum, Cicero. ὁ περιουσιος, ὁ περιουσιος.
 tyrannus, ni, m. g. pr. bre. Virg. ὁ τυραννός, ἡ τυραννίς.
 Vn seigneur cruel.
 Pisistratus Tyrannus, Πεισιπλάτης ὁ τυραννός, Gaza
 è Cic. Le tyran ou monarque cruel.
 tyrianthinus, na, num, prim. bre. Plin. ὁ τυραννός, ἡ τυραννίς.
 tyro, huius tyrónis, mascul. gen. pr. breui, Cicero.
 ὁ τυραννός, ἡ τυραννίς. Apprenti, Nouveau soldat, Bachelier aux ar-
 mes.
 tyrociniū, tyrociniij, n. g. pr. & tert. bre. secund.
 long. Plin. ἡ τυραννός, ἡ τυραννίς. Apprentissage, Coup d'essai, Chef
 d'œuvre.
 tyroculus, tyroculi, m. g. diminut. à tyro, prim.
 br. Iuuenal. ὁ τυραννός, ἡ τυραννίς. Jeune ap-
 prenti.

ACANS, huius vacantis, adiectiuū
 pr. bre. Cælius ad Cic. ὁ ἀκανός, ἡ ἀκανή.
 Vacantes prudentia causæ, Cicero. ex Plat. Les causes qui
 sont sans prudence et sageffe.
 Iuppiter vt vidit festam, & custode vacantem,
 Ouid. Ζεὺς ἡ κεκοιμημένην ἰδὼν καὶ φύλακος ἐρημον,
 Estre sans gardien. animus vacans, ψυχὴ ἀκανή,
 Plan. De loisir.
 Vacanter, aduerb. pr. bre. Gellius. ἀκανῶς, ἡ ἀκανή.
 Vacat, impersonale, Virgil. ἀκανὸς ἐστίν. Il loise, Il y a
 loisir, On a loisir.
 forsitan ocia non sunt, nec nostris præbere vacat
 tibi canticibus aures, Ouid. ἀλλ' ἴσως ἔσται ἀκανή,
 εἰς ἀκρόασι τῆς ἡμετέρας ἀοιδῆς ὑπὸ τῆς ἀ-
 κανῆς. Plan. Possible est que tu n'as pas loisir de nous
 escouter.
 vacatio, ónis, f. g. verb. à vaco, pr. br. sec. lon. Cic.
 ἡ ἀκανή, ἡ ἀκανή. Vacance, Absence, Exemption.
 vacationem habere, Cic. ἀκανῶς ἔχειν, ἀκανῶς ἔχειν,
 Plat. N'estre empêché, Estre oisif et sans aucune
 administration d'affaires.
 vacca, vacca, f. g. Cic. ἡ βῆς, ἡ βῆς. Vache.
 cape præmia vaccam, Ouid. βραχέων τῶδε τῶδε
 βραχέων δέξου, Pla. Ceste seime vache, Ceste genisse
 pour loyer et salaire.
 vaccinus, nanum, ὁ βῆσιος, ἡ βῆσιος. De vache.
 lac vaccinum, Plin. βῆσιος γάλα, Dioscor. Lait de
 vache.
 vacula, læ, f. g. dimin. à vacca, Virg. τὸ βῆσιος.
 vacerra, x, f. g. pr. br. Col. τὸ κλέϊτρον ἡ κλεισιώδης,
 ἡ κλεισιώδης. Vn cloison en façon de treillis.
 vacerra, Festo etiam est πύπυλος πῶς ὅν οἱ ἴπποι
 ὀπιδεύονται ἐν τῇ φάτῃ. Vn lieu ou pallas où on at-
 tache les cheuaux à l'estable.
 vacerra etiam homo dicitur ἀπόθητος, ἡ ἀποθη-
 τος. Vn homme stupide, sot et estourdi.
 vacillatio, tiónis, f. g. pr. br. tert. long. Quintilian.
 ἡ ἀσταθία, ἡ ἀσταθία. Vacillation, Bransement çà et
 là.
 vacillo, vacillas, vacillai, atum, are, pr. br. Cic.
 ἀσταθία, ἀσταθία. Vaciller, Varier, Branster çà et là, N'estre
 constant.
 vacinium, vacinij, n. g. pr. br. sec. long. Virgil. ὁ
 ἡ ἀκίτος, ἡ ἀκίτος. Herbe appellee Vaciet.
 Vaco, vacas, vacui, vacatum, vacare, prima bre.